

Ένα κάθε μήνα

Άγαπητοί μου Χριστιανοί,

Ένας πραγματικά παρηγορητικός και ενθαρρυντικός λόγος του Κυρίου μας Ίησου Χριστού είναι και ο έξης: **«Δεύτε προς με πάντες οί κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω ύμᾶς»**. (Ματθ. ΙΑ΄ 28) Έλᾶτε κοντά μου ὅλοι ἐσεῖς πού κοπιᾶζετε και ὅλοι ἐσεῖς οί φορτωμένοι ἀπό τά ποικίλα προβλήματα και πόνους τῆς ζωῆς, και ἐγώ θά σᾶς ξεκουράσω, θά δώσω τέλος σέ ὅ, τι σᾶς κουράζει και σᾶς πονᾷ.

Εἶναι ἕνας λόγος, πού ἀπευθύνεται ἀνεξαιρέτως πρὸς ὅλους τούς ἀνθρώπους και χωρίς κανένα περιορισμό ἢ προϋπόθεση. Ὁ Χριστός δέν κάνει καμμία διάκριση, δέν ἀπευθύνεται μόνο σέ κάποιους, οὔτε ἀποκλείει ἄλλους. Καί ἐπειδή εἶναι γνωστό ὅτι ὅλοι εἴμαστε και **«κοπιώντες»** και **«πεφορτισμένοι»**, ἄρα ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους μας.

Ὅταν, λοιπόν, κατανοήσουμε και ἀποδεχθούμε τήν ἄσχημη και ἔμπονη κατάστασή μας, τήν ἐπιβαρυντική και δυσβάστακτη, πιθανότατα θά πᾶμε πρὸς τόν Ίησού και θά τοῦ ζητήσουμε νά μᾶς ξεκουράσει. Δηλαδή, τίθενται τρία θέματα, ἢ μάλλον τρεῖς προϋποθέσεις ἀπό ἐμᾶς πρὸς τόν ἑαυτό μας. Ὁ καθένας θά πρέπει νά ἐρωτήσῃ τόν ἑαυτό του.

Ἐμπιστεύομαι τόν ἑαυτό μου στόν Ίησού Χριστό; Πιστεύω ὅτι μπορεῖ νά δώσει λύση στά προβλήματά μου;

Ἐχω ἀποδεχθεῖ ὅτι εἶμαι φορτωμένος και κουρασμένος;

Θέλω νά ἀποθέσω τά βάρη μου, θέλω νά ξεκουραστώ;

Τό θέμα δέν εἶναι, ἂν ὁ Ίησοῦς μπορεῖ νά μέ ξεκουράσει, ἀλλά ἂν ἐγώ θέλω νά πᾶω στόν Ίησού, γιά νά μέ ξεκουράσει.

Ὁ λόγος τοῦ Ίησου, **«Δεύτε προς με πάντες οί κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω ύμᾶς»** ἔχει δύο σκέλη: Στό πρῶτο ὑπάρχει ἡ διαπίστωση ὅτι εἴμαστε ταλαίπωροι και ὑπάρχει και ἡ κλήση τοῦ Ίησου πρὸς τόν καθένα και στό δεύτερο ὑπάρχει ὁ σκοπός, γιά τόν ὁποῖο θά πᾶω πρὸς τόν Ίησού.

Ἐμεῖς συνήθως ἀποδεχόμαστε τή διαπίστωση ὅτι εἴμαστε ταλαίπωροι, διστάζουμε νά ἀποδεχθούμε τήν κλήση τοῦ Ίησου, ἀλλά, δυστυχῶς, δέν ἔχουμε τή διάθεση νά δεχθούμε τή βοήθεια, τήν ἀνάπαυση πού μᾶς προσφέρει ὁ Ίησοῦς. Θά μπορούσα νά χαρακτηρίσω τή στάση αὐτή ὡς ἀνόητη και παράλογη. Εἶμαι κουρασμένος, μέ καλεῖ κάποιος νά μέ ξεκουράσει κι ἐγώ δέν πηγαίνω; Ἡ δέν κατάλαβα καλά ἢ εἶμαι ἄμυαλος.

Θά ἤθελα νά μείνω γιά λίγο **στόν δισταγμό πού διακατέχει πολλούς νά πλησιάσουν τον Χριστό**. Διερωτώνται, «Ποιός εἶναι ὁ Ίησοῦς Χριστός;» «Ποῦ

είναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός;» «Γιατί μοῦ προτείνει τήν ἀνάπαυση;» «Πῶς θά μοῦ τή δώσει τήν ἀνάπαυση;»

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἀγαπητοί μου, εἶναι ὁ Θεός πού ἔγινε ἄνθρωπος. Εἶναι Θεάνθρωπος. Ὡς Θεάνθρωπος, λοιπόν, εἶναι πανταχοῦ παρών. Ὅμως μπορῶ νά τόν συναντήσω μόνο στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό Σῶμα του. Εἶναι τό σύνολο τῶν ἀνθρώπων πού βαπτίστηκαν στό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ. Εἶναι τό σύνολο τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, πού ὑμνοῦν τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό καί τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Ἅγιος Τριαδικός Θεός μαζί μέ ὅλα τά λογικά ὄντα, ἀκόμη καί τήν κτίση ὁλόκληρη. **Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.**

Στήν Ἐκκλησία εἰσέρχομαι καί παραμένω διά τῶν Ἁγίων μυστηρίων της. **Εἰσέρχομαι μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα,** μπολιάζομαι, ἐνσωματώνομαι στήν Ἐκκλησία, στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, γίνομαι καί ἐγώ Ἐκκλησία, γίνομαι θεάνθρωπος, μεταμορφώνομαι, ἀγιάζομαι, χριστοποιοῦμαι, τριαδοποιοῦμαι, σώζομαι. Μέσα στήν Ἐκκλησία, ὄντας μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, **μπορῶ νά τρώγω καί νά πίνω τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ,** καί νά γίνομαι κι ἐγώ ἓνα μέ τόν Χριστό, σύμφωνα μέ τόν λόγο του, **«ὁ τρώγων μου τό Σῶμα καί πίνων μου τό Αἷμα, ἐν ἐμοί μένει καγὼ ἐν αὐτῷ»** καί **«ἔχει ζωὴν αἰώνιον».** (Ἰω. Στ' 54 - 56) **Ὅλο αὐτό εἶναι τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, πού εἶναι καί μέσον καί σκοπός. Μέσον,** γιά νά μπορέσω νά παραμείνω ζωντανό κύτταρο στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας καί **σκοπός,** γιά νά γίνω Ἐκκλησία, νά χριστοποιηθῶ, νά θεωθῶ, νά φθάσω στό **«καθ' ὁμοίωσιν»**, γιά τό ὁποῖο εἶμαι πλασμένος ἀπό τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό. Ἡ πορεία μου πρὸς τό **«καθ' ὁμοίωσιν»** εἶναι αὐτό, πού ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὀνομάζει **«ἀνάπαυση».** Δηλαδή, καλώντας μας ὁ Ἰησοῦς νά μᾶς δώσει τήν ἀνάπαυση εἶναι σάν νά μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι εἴμαστε δημιουργημένοι **«κατ' εἰκόνα Θεοῦ»** καί πρέπει νά πορευθοῦμε πρὸς τό **«καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ».** Γιά νά ἐπιτύχει, λοιπόν, κάποιος τό **«καθ' ὁμοίωσιν»**, μπορεῖ νά τό ἐπιτύχει μόνον διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μόνο διά τῆς Ἐκκλησίας, μόνο διά τῶν Ἁγίων μυστηρίων της.

Γι' αὐτό εἶπα στήν ἀρχή ὅτι, ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ **«Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι καγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς»** εἶναι παρηγορητικός καί ἐνθαρρυντικός, ἐπειδὴ διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτυγχάνω τόν σκοπό τῆς ὑπάρξεώς μου, θεοποιοῦμαι, σώζομαι. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι **«ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή».** (Ἰωάν. ΙΔ' 6) **Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ δημιουργός μας, ὁ σκοπός τῆς ὑπάρξεώς μας καί ὁ δρόμος πού θά βαδίσουμε!**

Γι' αὐτό καί εἶπα ὅτι, δέν θέτει κανέναν περιορισμό ἢ προϋπόθεση. Ἀπλῶς **πίστη στό πρόσωπό του, ὁμολογία τῆς ἀποτυχίας μας καί θέληση νά ἀναπαυθοῦμε, νά σωθοῦμε.**

Ὅταν ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ, γνωρίζει πολύ καλά ποιοί εἴμαστε καί γι' αὐτό μᾶς λέγει: **«Ἐλᾶτε ὅπως εἴστε».** Αὐτό διαφαίνεται σέ ὁλόκληρη τήν Ἁγία Γραφή. **Δέχθηκε τόν ἄσωτο υἱό, ὅπως ἦταν.** Ἄφησε τήν αἰμορροοῦσα νά τόν πιάσει, **ὅπως ἦταν.** Πλησίασε τή μοιχαλίδα, **ὅπως ἦταν,** καί εἶπε: **«ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τόν λίθον βαλέτω».** Συνομίλησε μέ τήν Σαμαρείτιδα, **ὅπως ἦταν,** μέ

προηγούμενους έξι άνδρες. Σταμάτησε κάτω από τήν συκομουριά, γιά νά μιλήσει μέ τόν Ζακχαΐο, **όπως ήταν.** Θά μπορούσαμε νά αναφέρουμε έκατομμύρια περιπτώσεις σ' όλη τή διάρκεια τής ανθρώπινης ιστορίας.

Όταν, κάποτε, οί Φαρισαίοι κατηγορήσαν τόν Χριστό, **«γιατί πλησιάζει, συντρώνγει, συνομιλεί μέ άμαρτωλούς»**, εκείνος τούς άπάντησε: **«Ούκ έλήλυθα καλέσαι δικαίους αλλά άμαρτωλούς είς μετάνοιαν»**. (Λουκ. Ε' 32) Ό Χριστός, γνωρίζοντας τήν οίκτρή κατάσταση τής ανθρωπότητας, ήλθε γιά νά πλησιάσει καί νά σώσει έμās τούς άμαρτωλούς. Όλοι έχουμε ανάγκη τής σωτηρίας. Καί γι' αυτό μάς καλεϊ νά τόν πλησιάσουμε, **όπως είμαστε! άμαρτωλοί!**

Όμως οί φράσεις του δέν σταματούν στό **«έλáτε όπως είστε»**. Συνεχίζουν μέ τόν λόγο, γιά τόν όποιο μάς προσκαλεϊ. **Έλáτε «γιά νά σάς αναπαύσω», «νά σάς σώσω»**. Ήλθα **«νά καλέσω άμαρτωλούς σέ μετάνοια»**. **Σάς δέχομαι όπως είστε, θέλω, όμως, νά μετανοήσετε, νά αλλάξετε σκέψη καί ζωή, νά καθαρισθείτε, νά μένετε πάντοτε μαζί μου έτσι, καθαροί, άγιοι, θεοί, στήν άπέραντη αίωνιότητα!**

Ποιός άρρωστος, άραγε, πηγαίνει στό γιατρό ή στό νοσοκομείο καί θέλει νά συνεχίσει νά παραμένει άρρωστος; **Ποιός φτωχός** πηγαίνει στόν πλούσιο καί θέλει νά παραμένει φτωχός; **Ποιός άγράμματος** πηγαίνει στό σχολείο καί δέν θέλει νά μάθει γράμματα; Πηγαίνουμε άρρωστοι γιά νά γιατρευθούμε. Πηγαίνουμε πτωχοί γιά νά πλουτίσουμε. Πηγαίνουμε άμόρφωτοι γιά νά μορφωθούμε. Πηγαίνουμε όπως είμαστε, αλλά γιά νά αλλάξουμε.

Όταν πηγαίνουμε στό Χριστό, στήν Έκκλησία, θά πάμε όπως είμαστε, μέ σκοπό, όμως, νά αλλάξουμε, νά διορθωθούμε, νά σωθούμε. Άν θέλουμε νά πάμε όπως είμαστε καί νά παραμείνουμε όπως είμαστε, αυτό μήπως δέν στέκει λογικά; Τότε, γιά ποιόν λόγο πηγαίνω; Μήπως αυτό είναι μία πρόκληση; Μήπως ύπάρχει κάποιο πρόβλημα; Μήπως θέλω νά διορθώσω τόν Θεό, ώστε νά μήν κάνω αυτά πού Έκείνος θέλει αλλά ό Θεός νά άποδεχθεί αυτά πού έγώ έπιθυμώ; Αυτό όμως είναι παραλογισμός καί έγωισμός καί υπερηφάνεια.

Όμως, άγαπητοί μου, **ό Θεός μάς καλεϊ γιά νά μάς σώσει. Καί όσοι πλησιάζουν τόν Θεό, τόν πλησιάζουν γιά νά σωθούν, υπακούοντας τό θέλημά του.**

Ό Κύριος Ίησούς Χριστός έκανε τό μεγάλο βήμα! Νά έλθει στόν κόσμο, νά πλησιάσει τόν πεσμένο, τόν πληγωμένο, τόν κουρασμένο άνθρωπο καί νά του δώσει τήν άνάπαυση, τή λύτρωση, τή σωτηρία.

Έμείς, άς τόν πλησιάσουμε **«όπως είμαστε»** καί άς μείνουμε κοντά του **«όπως θέλει νά είμαστε»**.

Μέ πολλή αγάπη καί ενδιαφέρον πρós όλους
ό πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου